

בש"פ 132/23 - מדינת ישראל נגד מוסטפאשיבלי

בבית המשפט העליון

בש"פ 132/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

מוסטפאשיבלי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד שני פגודה

בשם המשיב:

עו"ד ברוך אריה

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)-זאת, החל מיום 14.1.2023 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 29031-04-22 בבית המשפט המחוזי נצרת (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם.

2. ביום 14.4.2022 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום אשר מייחס למשיב חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329א(1), (2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נשיאת נשק והובלתו, עבירה לפי סעיף 144ב(1) רישא לחוק העונשין; ירי מנשק חם באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א(ב) לחוק העונשין; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ונהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3), 64ב(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה

[נוסח חדש] ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. על פי עובדות כתב האישום, בין המשיב לדודו (להלן: ראדי) קיים סכסוך ירושה הקשור, בין היתר, למחסנים, אשר עובר לכתב האישום ראדי עשה בהם שימוש. ביום 22.3.2022 הגיע המשיב למיקום המחסנים יחד עם רתך והורה לו לפרוץ את המחסנים. בשלב מסוים הגיע ראדי למקום והמשיב הורה לו להסתלק, דחף אותו וקילל אותו. אחרי שבני משפחה נוספים הפרידו בין השניים, איים המשיב על ראדי באמרו: "תוך 24 שעות אני מוריד אותך". על רקע זה, החליט המשיב לנקום בראדי ולשם כך הצטייד באקדח ובתחמושת מתאימה. סמוך לשעה 22:30 הגיע המשיב, יחד עם אדם אחר, אל מחוץ לביתו של ראדי, ירה באמצעות האקדח מספר קליעים לכיוון הבית ועזב את המקום. מספר קליעים חדרו לבית ואחד מהם פגע בבנו של ראדי בחלק האחורי של חזהו ובאחת מחוליות עמוד השדרה שלו. כתוצאה מהפגיעה נגרמו לבנו של ראדי, בין היתר, פגיעה בעמוד השדרה שכתוצאה ממנה נגרמה לו פגיעה נוירולוגית קבועה ושיתוק בפלג גופו התחתון. כשעה לאחר מכן, נעצר המשיב ברכב כשהוא נוהג בהיותו שיכור. ברכבו של המשיב נמצא תרמיל אקדח בקוטר 9 מ"מ. תרמילי אקדח נמצאו גם ליד ביתו של ראדי בסמוך לאירוע הירי; ולפי חוות דעתו של מומחה מטעם המדינה, תרמילים אלה והתרמיל שנמצא ברכבו של המשיב נורו מאותו אקדח.

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה לבית המשפט המחוזי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים (מ"ת 22-04-29006). בדיון ביום 28.4.2022 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. לבקשת המשיב, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו. שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור את המשיב ממעצרו ולא המליץ על חלופה למעצר מאחורי סורג ובריה.

5. בדיון מיום 23.6.2022 ביקש המשיב לטעון לעוצמת הראיות לכאורה ולבחון חלופת מעצר נוספת. ביום 5.7.2022 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה ודחה את בקשתו של המשיב להשתחרר לחלופת מעצר טיפולית במתווה של הלכת סויסה (ראו: בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד (3) 101(2011)). לאור האמור, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ביום 25.12.2022 הגיש המשיב בקשה לשחרורו מהמעצר בטענה כי הוא מצוי במעצר לא חוקי אחרי שלדבריו חלפו 9 חודשים מיום מעצרו. ביום 28.12.2022 דחה בית המשפט המחוזי את טענת המשיב, בקבעו כי ספירת התקופה של תשעת חודשי המאסר בגדרו של סעיף 61 לחוק המעצרים מתחילה במועד הגשת כתב האישום ולא במועד מעצר הימים.

6. במסגרת ההליך העיקרי, התקיימו שתי ישיבות הוכחות ובמסגרתן העידו 10 עדים. בדיון שהתקיים ביום 15.12.2022 נקבעו שני מועדי הוכחות נוספים לימים 3.5.2023 ו-4.5.2023. בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו כי אלו המועדים היחידים הפנויים ביומנו.

7. המדינה מבקשת כי אאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים בשל המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור ולהליך. באשר לקצב ניהול ההליך העיקרי – נטען כי הדחיות בדיונים נעשו בהסכמת הצדדים. כמו כן מציינת מדינה כי בישיבה שהתקיימה ביום 3.10.2022 בוטל דיון שנקבע, וזאת לאחר שהמשיב הצהיר כי לא יטען להימשכות ההליכים יוסכים לבקשה להארכת מעצרו מעבר לתשעה חודשים.

8. המשיב מתנגד להארכת המעצר המבוקשת באחזו בכלל השחרור הקבוע בסעיף 61 לחוק המעצרים, לצד הטענה בדבר כרסום שלדבריו חל בראיות התביעה.

9. טענת המשיב בדבר כרסום, שלדבריו חל בחומר הראיות, אינה ראויה לדיון בהליך של הארכת המעצר אשר מתקיים בגדרו של סעיף 62 לחוק המעצרים (ראו: בש"פ 7738/17 מדינת ישראל נ' אברגיל, פסקה 10 (18.10.2017); בש"פ 5433/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (6.7.2012)). מקומה של טענת הכרסום (להבדיל מקריסה) הוא בהליך של עיון חוזר אשר מתחיל בערכאה הדיונית, ואפשרותו של המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר אינה חסומה. אציין במאמר מוסגר, כי החיבור בין זהות התרמילים כאמור לעיל עם האיום שהמשיב לכאורה השמיע באוזניו של ראדי- לצד המניע לפגוע בראדי, שאף הוא עולה מחומר הראיות - מקיים את הדרישה לראיות לכאורה אשר נקבעה בהלכת זאדה (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1977)).

10. באשר לאמות-המידה להיענות לבקשת המדינה בגדרו של סעיף 62 לחוק המעצרים - לאור מכלול הנסיבות, ומאחר שמדובר בהארכת מעצר ראשונה, סבורני כי נקודת האיזון בין זכותו של המשיב לחירות מרבית, בעודו נהנה מחזקת החפות, לבין צרכיו של ההליך הפלילי טרם הוסטה לכיוון שחרורו או מציאת חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח. זאת, בעיקר לנוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב כמי שלכאורה לא היסס לפתוח באש-אקדח במקום מגורים וגרם לחבלה קשה לאדם אחר במסגרת סכסוך רכושי עם קרוב משפחה.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשת המדינה ומאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 14.1.2023 או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי - לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בטבת התשפ"ג (11.1.2023).

ש ו פ ט